

Rode: Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen siger; at man nu kan se noget, som man ikke da kunde se. Jeg gør opmærksom paa, at jeg udtrykkelig henviste til, hvad man da kunde se; og man kunde se det ud fra det Regnskab, som var aflagt, et Regnskab, hvorefter der er sagt nu og før, at der fra Bankraadets Side blev taget Forbehold overfor Opførelsen til fuld Værdi, altsaa ikke med Afskrivninger, af store Millionbeløb, 50—60 Mill. Kr., som Bankinspektøren ved Landmandsbankens første Opførelse havde forlangt nedskrevet til Nul. Disse af Bankinspektøren til Nul beregnede Værdier stod endnu som uafskrevne, Bankraadet sikrede sig ved at tage Forbehold overfor dem. Men enhver, som havde disse to Kendsgerninger i Erindring, maatte være klar over, at man ikke kunde betragte Præferenceaktierne som havende nogen Værdi den Gang. Naar der nu tales om, at Tabet burde være opført som Formuetab og ikke som Indtægtstab, saa har det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen sagt, at det til syvende og sidst ikke er saa afgørende. At det er et Formuetab, er ganske sikkert, men jeg gør opmærksom paa, at denne Formue er erhvervet for Penge, og det maatte konstateres, at den var erhvervet for Penge. Dette var sket tidligere ved, at man havde laant Penge dertil, men naar ikke nogen Værdi længere svarede til det Laan, saa maatte dette konstateres som et faktisk Indtægtstab, som nu gav sig Udtryk i et Formuetab.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg vil gerne til Spørgsmaalet om Indtægtstab eller Formuetab sige, at de Tab, der foregaar paa Kassebeholdningen, afskrives som Indtægtstab, og naar den tidligere Finansminister har ladet Aktierne ligge i Kassebeholdningen, indtil de var værdiløse — de var maaske allerede værdiløse, da de blev lagt ind —, saa maa Tabet afskrives paa Kassebeholdningen, der, hvor Pengene laa, og ikke noget andet Sted. Det er der ikke noget at gøre ved. Hvis den tidligere Finansminister havde ført dem over paa Status som Formue og ud af Kassebeholdningen, saa var Posteringen blevet en helt anden. Men det var netop den Fiktion, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard opretholdt som Finansminister, at der laa 40 Mill. Kr.s Værdi i Kassebeholdningen. Det gjorde der ikke. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes man saa paa det den Gang, og hvorledes man ser paa det nu, saa kan det ærede Medlem Hr. Korsgaard jo godt sige, at det, man nu ved, kunde ingen, hverken fornuftige eller ufornuftige, Menne-

sker vide den Gang, men det kan det ærede Medlem jo ikke kende noget som helst til, selv om han baade tager fornuftige og ufornuftige Mennesker med. Der var mange Mennesker, der den Gang tvivlede om, at der var nogen Værdier i Landmandsbanken, og den Tvivl har faaet Udtryk mange Gange i den danske Rigsdag; den bestod stadig og var paa ingen Maade udryddet, fordi der kunstig blev opretholdt den Fiktion, at Præferenceaktierne var noget værd. Der var mangfoldige Mennesker i den danske Rigsdag, som tvivlede derom, og disse Mennesker var ogsaa klare over, at naar der kom et nyt Ministerium, saa vilde denne Postering ikke gaa længere, den var i Virkeligheden ganske uforsvarlig. Ingen kunde vente, at den vilde gaa længere, naar der kom et nyt Ministerium; den maatte ændres, og den blev ændret. Og jeg tror ikke, det er nogen synderlig Nyttelighed til at ville forsøge et Forsvar for den tidligere Postering; det tror jeg ikke, man faar synderligt Resultat ud af. Vi mente den Gang, at der ikke var Værdier for Aktierne, derfor skrev vi dem ned. Det er jo muligt, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard nu heller ikke mener, der er Værdier, men saa vil det ærede Medlem sikkert ogsaa indrømme, saa var der heller ingen den Gang. Det er muligt, at det ærede Medlem ikke kunde se det den Gang eller ikke vilde se det, men de Mennesker, der tvivlede om, hvorvidt der var Værdier, maatte naturligvis handle derefter.

Det ærede Medlem Hr. Rudfeld synes ikke at kunne forstaa den Forskel, der er paa Behandlingen af Landmandsbankaktierne og de russiske Obligationer, til Trods for, at jeg erklærede, at man i Statens økonomiske Interesse var nødt til at opretholde de russiske Obligationer til deres Værdi. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke er i Stand til at indse, at naar man forhandler med et Land om at faa nogle Værdipapirer betalt efter deres Værdi, eller hvad man kan faa ud af dem, styrker man sig ikke i denne Forhandling ved paa sit Regnskab at skrive dem ned til Nul. Jeg tror, jeg har Lov til at udtrykke min Glæde over, at det ikke er det ærede Medlem Hr. Rudfeld, der skal føre den Slags Forhandlinger, hvis han vilde anvende saadanne Metoder til at vinde i Forhandlingerne. Det ærede Medlem har aabenbart ikke forstaaet, hvad det drejer sig om, og det er muligt, det ikke kan lykkes mig at overbevise det ærede Medlem om, hvad det drejer sig om, men saadan er Kendsgerningerne. I det Øjeblik, man forhandler om at faa nogen Værdi ud af nogle Obligationer,